

שטחים ושלוש

במדינה

(החשך מעומד 23)

היה זה דווקא איש הליברלים שבליכוד, ראש-עיריית תל-אביב של מה ("צ"צ"), להט, שנתן את האות לפתיחת מאבק הכוחות בתוך מפ"ם. בערב פתיחת ועידת מפ"ם, שנערך בהיכל התרבות ביום הרביעי שעבר, היה צ"צ, כראש העיר המארח, אחד המברכים.

צ"צ לא היה המברך היחיד. בירכו את הוועידה שלל אישים, ביניהם נשיא המדינה הפרופסור אפריים קציר, וראש הממשלה יצחק רבין. כל אחד מן המברכים זכר לפנות במילות-הפתיחה שלו אל שני המנהיגים-האנדרטאות של מפ"ם, מאיר (79), איש קיבוץ מרחביה, ויעקב חזן (77), חבר מישר-העמק.

אולם צ"צ בירך רק את יערי לבדו, כשהוא מתעלם מחזן, ההתעלמות, שעוררה רחש של תדהמה בקרב קהל לובשי החול-צות הלבנות, לא היתה מיקרית. צ"צ מהליברלים, הניך השומר-הצעיר לשעבר, נחשב, בדעותיו הפוליטיות, כיונה הרבה יותר מחזן איש מפ"ם. אשר בתחילה נחשב כנץ בין היונים וכיום הוא כנץ שפרח משובר היונים.

ועידת מפ"ם, שנדדה מן הטכס המפואר בהיכל התרבות לשני ימי דיונים ויום בילויים אחד במלון כפר-המכביה, הפכה מאבקי-איתנים של כוחות פנימי-מפלגתיים, כשהדיונים וההחלטות בנושאי שטחים, שלום ופלטטינים, משמשים כסיו למאבק האמיתי: הכיסאות שיווישו השרים שיפשו ממשלת רבין, והכיסאות הריקים שיוותרו אחריהם חברי-הכנסת שיתפוטרו.

מן הצד האחד בעט, איים, ריכו כוחות והתבלט הגוש השמאלי: חברי-הכנסת אלעזר רונן מירושלים וחייקה גרוסמן מקיבוץ עברון, שנהגו מתמיכת הצעירים ומתמיכתו של אחד האנשים החוקים היום מאחרי הקלעים של מפ"ם, נפתלי בר-משה. מן העבר האחר התבצרו סביב אישיות הדומיננטית של יעקב חזן, שאינו נושא כל תפקיד רישמי במפלגה, אנשי מה שמכונה האגף הימני: שרה-קליטה שלמה רזון וסגן-יושב-ראש הכנסת לשעבר, יהודה יודין.

ואילו במרכז, נתונים להשפעה אך בעיקר מצפים לראות איך ייפול דבר, ניצבים שרה-הבריא ויקטור שם-טוב וחבריה-הכנסת דב זכין, אהרון אפרת ומזכיר מפ"ם מאיר תלמי.

נסיגה משתי

מדינות ריבוניות

דמותו של מנהיגה הבלתי-מעורר של מפ"ם, מאיר יערי, מהווה תופעה בפני עצמה, ומרחפת לה בין הגושים, כש"מפ"ם על כל אנפיה מאזינה כאיש אחד למשק-כנפיה.

הנשוא המרכזי בוועידה היה אם להחיר ליט להישאר במערך עם מיפלת העבודה או לפרוש ממנו. לאגף השמאלי ולצעירים, מניפי גס הפרישה מן המערך, היה ברור כי הקרקע עדיין לא בשלה להשגת החלטה בדבר פרישה. חזן, המתנגד לפרישה ("אילו היינו פורשים לא היה מברך אותנו ראש-הממשלה בוועידה"), הצליח לגייס במקרה זה את יערי, שגרר אחרייו את המרכז הממתין. יערי הוא יונה בהכרה, אולם לדעתו יש לתת למערך הוודמנות נוספת. רונן וגרוסמן-צעירים אף לא העלו את הצעת הפרישה מהמערך. הם נלחמו על קביעת מועד להחלטה על הפרישה. חזן נאבק בכל כוחו נגד קביעת מועד כזה, קביעה המשמשת איום מתמיד על מיפלת העבודה ועל המערך. אולם כשנוכח לדעת שיפסיד בהצבעה, הצטרף במפתיע לרשימת הצעירים.

או החל הוויכוח הגדול, שתפס את מרבית יומה השני של הוועידה, לגבי מהות המועד. חזן, בתמיכתו של אנשי הימין, דרש לקבוע את המועד אחרי ועידת מיפלת העבודה. אין צורך להיות שותף למיפלת העבודה כדי לדעת, שמעי-טים הסיכויים שוועידה זו אומנם תתכנס בעתיד הקרוב, לעומתו דרשו הצעירים לקבוע תאריך לקביעת המועד השני של ועידת מפ"ם, אשר יחליט על גורל המערך, אם תתכנס ועידת-העבודה ואם לא.

כסופו של דבר התקבלה דעת הצעירים, מנוסחת כפשרה: ההחלטה תיפול אומנם אחרי ועידת מיפלת העבודה, אך לא יאוחר מתחילת שנת 1977. החלטה זו התקבלה בוועידה כנצחון כימעי-מוחלט של הצעירים, וכתבוסלו של המנהיג חזן. אולם לא רק בקביעת מועד תחלטה נידר

כל הנואמים במשך שעותיים. בניגוד לקהל היהודי, המסגין בדרר-לכל אדישות כי-אסיפות פוליטיות, רגילים הערבים להביע את הסכמתם לנואם בצורה קולנית.

רק פעמיים השתררה כאולם הגדול דמי-מה מעיקה. היה זה כאשר דיברו אורי אבי גרי ועמוס קינן על המצב בלבנון. טען אבנרי: "יש האומרים שמה שרע לישראל, טוב לפלסטין, ומה שטוב לישראל, רע לפלסטין. אנחנו אומרים: מה שטוב לישראל, טוב לפלסטין, ומה שרע לפלסטין, רע לישראל." כי שלום אמיתי יכול לקום רק על בסיס של דו-קיום בין מדינת ישראל ומדינה פלסטינית.

"ליבנו נתון ברגע זה למתרחש מעבר לגבול, בלבנון, ליבנו עם הפלסטינים, הי-עומדים על נפשם מול מיבצע-השמדה מטעם הצבא הסורי. כי עם הפלסטינים האלה אנחנו רוצים להגיע לידי שלום!" המשיך בקו זה עמוס קינן: "מבחינת האינטרס של ישראל, מוטב ששכנתנו תהי-יז מדינה פלסטינית מאשר סוריה-רבתי!" הקהל האזין בדריכות, אך איש לא מחא כף. היה ברור כי בני נצרת מתלבטים בבעיה, ועדיין נבוכים וחוששים להביע את ריגשותיהם בנושא זה.

ברדיצ'ב ונצרת. אולם לא היה מעצור למחיאיות-הכפיים כאשר קראו הנואמים היהודיים — ביניהם הפרופסור-הפסל יצחק דנציגר מהטכניון, המשורר יבי, הפרו-פסור דן מירון מאוניברסיטת תל-אביב וה-

ראש-עירייה זאב... שקר גם הוא...

פרופסור שאול פוגל מאוניברסיטת ירוש-לים — לשיויון בין היהודים והערבים כי-מדינה.

בעוד שדנציגר הישווה את מצבה של נצרת למצב שכונת-התיקוח, הסליג מי-רון, המומחה לסיפרות, למרחק רב יותר. טען הוא: יחסה של ממשלת ישראל ל-עיריית נצרת החדשה דומה ליחסה של ממשלת רוסיה הצארית לעיריה ברדיצ'ב באוקראינה, שבה חיו 80 אלף יהודים. כדי להדגים זאת, סיפר לקהל הערבי, להנאתו הרבה, על שלום עליכם.

הנואמים הערביים — ביניהם תנא מור איס, וישיבראש ועדת ראשי המועצות המקומיות הערביות — תבעו לא רק זכר יות שוות לערבים כיהודים, אלא גם כציי-בור בעל ייחוד לאומי. אך חשוב יותר מתוכן דיבריהם היה העובדה הפשוטה: כולם נאמו בעיברית.

הכנס כולו נערך בהזמנת עיריית נצרת, שביקשה להפריץ בדרך זו את מסעי-השמו-עות המתנהל נגדה בכלי-התיקשות הי-ישראלים מאז ניצחה רק"ח בבחירות העי-רוניות. קרא תופיץ זיאד בדיברי הפתיחה שלו: "שקר גס הוא שאנחנו, בני הגליל, רוצים להיפרד מישראל. אנחנו רוצים להיות אורחים שוויזוכיות בישראל!"

• בניסוח דומה השתמש חיים ארלוזור-וב לפני 43 שנים, ערב הירצחו. שתי האצבעות אינן סמל וי, אלא הדגמה לקביעתו של זיאד, בנאוומו, שהפיי-תרון טמון בדו-קיום בין מדינת-ישראל ומדינה פלסטינית שתחוקס.

טונו

טונו טונו טונו

השבוע משחקי הלוגה האוסטרלית

מינימום הכנס הראשון

200.000 ₪

מינימום כלל הכנסים

400.000 ₪

יום חמישי — המועד האחרון למסירת הפפסים.

עשה לך מנהג קבוע — מלא טונו בכל שבוע!

המועצה להסדר הימורים בטמנו

מי מפחד מנישואין

גוף מרהיב, הליכה נאה, פנים מלאי הבעה ויופי, משחק טבעי — כל אלה הם התכונות שבהם מגדי משכנעת וכובשת את הקהל.

גדעון שמר — שחקן התיאטרון הקאמרי בתפקיד בעל המצליח לגלם דמות נהדרת של בעל הנתון במבי חנים קשים ומסוכנים, שמר יוצר דמות אמיתית, משכנעת בקלילות ובחן גברי. בתפקיד הרעיה שושנה רביד — אף היא אמיתית, משכנעת ומתגברת על כל הניואנסים של תפקידה תוך מעברים טבעיים, בעזרת קולה הנעים והערב. ולבסוף, השחקן יוסף לוי — מוותיקי התיאטרון הישראלי, כובש אותנו באי-שיותו, אמיתו ומשכנע עם חיצוניות נאה ודיקציה אידיאלית.

במילים אחרות, עלינו לברך את "תיאטרון הזמן" ואת המפיק יהודה גורן על ההצגה הנאה והמשעשעת. עלי לציין את התפאורה המוצלחת של אריק סמית שיש לה חלק גדול בעיצוב הנאה של ההצגה.

כיטוש דוידוב (מ.) 2.1.76 (ארא")

הפקחת והפקנטית אשר "הזמן" בהצלחה רבה, יוזמו של יואל זילברג, הצגה מבריקה ומחויקה במצב רוח מרומם מרגע המסר ועד ירידתו.

שא הקומדיה הוא הנשואין — עתיק אך אקטואלי, הנשואים יכולים לראות בהצגה מה יכול לקרות להם, ואילו הרעיונים יוכלו להרהר שנית לפני שהם חותמים על הכתובה. ואכן, איך יכול להגיב זוג נשוי שחי 25 שנה חיי משפחה מאושרים כאשר באופן פתאומי מופיע "האיום הבלונדיני", כאשר הגורל מפר את ההרמוניה המשפחתית בשולחו, ברת מלא סכס" שיכול להרוס את קן המשפחה השקט והנעים, אמצעי הגנה נגד "ברקים סכסיים" טרם הומצאו.

יש לציין שהבמאי יואל זילברג הצ-ליח למצוא צוות שחקנים אידיאלי, ההפתעה של ההצגה היא מגדי רייס דווייס בעלת כל הנתונים לתפקיד, והיא בהחלט "ברק" שיכול גרום נר-קים רציניים לכל קורת גג משפחתית.

גלריה תוראל

רח' ז'בוטינסקי 5 תל-אביב מול מלון "הילטון" מזמינה לבקר בתערוכת רישומים של

שואל בונים עמוס קינן

במוצ"ש תפתח תערוכתה של

עדה בהט

שעות הביקור: 11.00—15.00, 18.00—21.00, שישי 11.00—13.00, מוצ"ש 18.00—21.00